

d

Balears

Parlam com tu

ESPECIAL DIJOURS BO 2025

Nova Hipoteca Jove

- Preu màxim de compra de 382.000 euros
- Finançam el 100% del preu de compra per a joves menors de 40 anys
- En altres casos, te donam fins el 95% del preu de l'habitatge

 Av. Alcúdia, 2, Inca Av. General Luque, 382, Inca

PRESENTACIÓ

Inca, capital de la constància

**«Berenguer d'Anoia em diu hom;
mon pare fou prou prohom.
A Inca foren mons naixements
i a Anoia nasqueren mons parents»**

Talment com la resta de Mallorca, la ciutat d'Inca ha hagut de parir els seus propis poetes i els seus propis artistes perquè en cantin i en plasmin la seva bellesa.

Inca és la capital del Raiguer, però Inca ha estat i és capital de moltes altres referències. Capital del calçat i de la indústria a Mallorca; capital del ferrocarril; capital de les fires comercials, de les fires agrícoles i ramaderes i del comerç en general, fins al punt que té un Dijous Bo, 150 anys abans, com a mínim, que el Black Friday.

Inca ha estat referència per als que voldríem un país equilibrat, amb una economia i una política que no depengués en exclusiva del sector turístic.

Amb el Teatre Principal i altres espais dedicats a la cultura, Inca recupera la referència, també en aquest àmbit.

Inca ha estat, i ho pot tornar a ser, el far esportiu de la Part Forana. L'únic contrapès amb Constància als dos grans clubs de Palma.

Avui Inca és una ciutat dinàmica, oberta i amb un creixement, de moment, sostenible.

I aquest Dijous Bo, una vegada més, Diari de Balears hi torna a ser, per a celebrar junts una nova fira i per a destacar els comerços emblemàtics de la ciutat,

els 150 anys de tren a Inca; les interessants i variades creadores de contingut audiovisual per a les xarxes virtuals; la Inca més social i solidària amb Mater, Esment i Inca Solidària, entre altres iniciatives de les quals també destaquem la promoguda pel col·lectiu La guineu de colors: una exposició col·lectiva a la sala U del Claustre de Sant Domingo, 'Art per Palestina. Entre el mar i el mur', una mostra que reuneix el treball de cinquanta artistes de les Balears amb un objectiu clar: convertir l'art en una eina de solidaritat. Els beneficis obtinguts de la venda de les obres exposades es destinen íntegrament a Metges Sense Fronteres, en suport a la seva tasca humanitària a zones de conflicte.

dBalears és a Inca cada dia amb la cobertura de les principals informacions a través del nostre portal dbalears.cat i, com uns inquires més, ens sumam amb entusiasme a una nova edició del Dijous Bo, amb una edició especial, amb una portada de luxe feta pel pintor Tomeu Coll, de qui també vos oferim una entrevista. També entrevistam el batle de la ciutat, Virgilio Moreno, la professora Xisca Homar, que acaba de publicar el llibre Filosofia en flames i el company de Som Inca i membre de la gestora de l'Obra Cultural Balear d'Inca, Manel Amer.

Una edició especial en paper de Diari de Balears que també és una crida a reforçar els mitjans de comunicació en català, que són les nostres torres de guaita actuals.

**«Guaita, bé guardau
que no us sigui robat
el castell
que tan bell
us ha Déu encomanat,
car si és novell
no és aquell
que mants ha enganyat.
No us fieu de l'enemic
que per plaer us turmenta,
ans feu gentilment cadascú la vostra guaita.»**

«L'Obra Cultural Balear no és només una entitat cultural: és la veu d'un poble que vol continuar essent»

Josep Maria Llompart

Fes-te'n soci!
ocb.cat

OBRA CULTURAL BALEAR
LLENGUA / CULTURA / PAÍS

#SomColònia
INDEPENDÈNCIA!

assembleamallorca.cat

Quantes inversions podríem fer amb els doblers de l'ESPOLI FISCAL de 2024?

- 5 instituts de 6 línies	24.135.000 €
- 10 escoles de dues línies	36.000.000 €
- 1.000 metges atenció primària	43.600.000 €
- 400 pisos de 80m2 (HPO)	54.400.000 €
- Companyia aèria pública de 43 avions.....	500.000.000 €
- 20 km de metro	800.000.000 €
- 20 km de tramvia	370.000.000 €
- Tren de Llevant.....	120.000.000 €
- Tren de Lluçmajor.....	811.000.000 €
- Multiplicar per 10 ajudes agricultura.....	340.380.000 €
- Plus insularitat docent com a Canàries.....	95.000.000 €
- Contractar més docents i metges, comprar hotels de 2 i 3 estrelles, pujar pensions, fer residències de gent gran, protegir espais naturals, reparar fugues xarxa aigua.....	<u>3.147.485.000 €</u>

**A més TURISME i
més POBLACIÓ,
més ESPOLI FISCAL(*)
de Madrid!!!**

6.332.000.000 €

(*) 14,2% PIB balear segons balances fiscals del Ministerio de Hacienda.

**#VolemComandarACaNuestra
Fes-te'n membre**

www.assembleamallorca.cat

PATRIMONI

Inca emblemàtica

Història, patrimoni viu, comerç i identitat

Gisela Badenes

Els establiments emblemàtics són testimonis del pas del temps, de la manera de viure i de la identitat col·lectiva d'un lloc. Han vist canviar la ciutat, els seus habitants i les modes, però han mantengut elements originals que els fan formar part de la memòria viva. Esdevenen així un pont entre generacions que explica com era la vida quotidiana d'abans.

Per tal de posar en valor aquesta idea, l'Ajuntament d'Inca, de la mà de l'Institut d'Innovació i Empresa, de la Conselleria de Transició Energètica i Sectors Productius del Govern, ha identificat, fins ara, un total de catorze negocis, que inclouen forns, carnisseries i comerços de tèxtil, entre d'altres, per a incloure'ls al catàleg d'Emblemàtics de les Illes Balears.

Emblemàtics és un projecte que cerca enfortir el teixit comercial de les Illes Balears i posar en valor els comerços tradicionals. En aquest sentit, el regidor de Comerç, Miguel Ángel Cortés, destaca que en aquesta iniciativa «Inca ha de tenir un pes important; som un municipi 100% de serveis i comercial, i això històricament també ha estat així. La combinació que suposa la nostra ubicació i l'atenció al visitant i al client són senyes d'identitat de la nostra ciutat».

Emblemàtics és un projecte que cerca enfortir el teixit comercial de les Illes Balears i posar en valor els comerços tradicionals.

La ciutat d'Inca ha sabut conservar una forta empremta del seu passat comercial i artesà, fet que li atorga una personalitat pròpia dins l'illa. Un dels àmbits on això es manifesta amb més

claredat és el dels establiments que, generació rere generació, han mantengut viva la memòria local, adaptant-se als temps sense perdre l'arrel.

És per això, que Emblemàtics de les Illes Balears actua com un reconeixement a aquests comerços tradicionals que contribueixen a la singularitat dels espais urbans i, en definitiva, dels municipis. Així, un total de catorze comerços d'Inca han rebut les plaques que els

la competència del comerç en línia, el canvi en hàbits de consum, la necessitat de renovar les infraestructures o adaptar-se tecnològicament, i la confluència amb el turisme massificat, la catalogació com a emblemàtic és una aposta clara per mantenir el patrimoni comercial viu.

El comerç tradicional d'Inca és molt més que botigues que han perdurat; és testimoni d'una història col·lectiva, de

Casa Capellana.

distingeixen com a Establiments Emblemàtics de les Balears. El secretari autonòmic de Sectors Productius i Memòria Democràtica Jesús Jurado i el batle d'Inca Virgilio Moreno han lliurat als propietaris els distintius per a la seva instal·lació a les façanes dels comerços.

Malgrat els reptes que afronta el comerç local a Inca i arreu de Mallorca:

la manera de viure i treballar a la capital del Raiguer. Amb la seva desaparició, els carrers perden diversitat i caràcter, i s'homogeneïtzen amb franquícies d'arreu del món. Sense ells, la ciutat deixa de ser reconeixible. Per això, mantenir-los no és només una qüestió de nostàlgia, sinó de preservar la diversitat comercial, la història viva i la identitat local.

Descobreix Els Establiments

Els establiments són catalogats com a comerços amb història (més de 75 anys d'activitat), arrelats (realitzen un ofici arrelat al territori) o amb patrimoni (tenen un valor patrimonial):

Ca's Sereno (carnisseria i embotits): un comerç arrelat al poble.

Can Blancos (calçat i complements): un establiment històric.

Casa Cabrer Alfa (màquines de cosir i productes de puericultura): una botiga històrica.

Can Delante (patisserie i confiteria): un espai emblemàtic.

Can Pere (roba i complements): un comerç amb història i patrimoni.

Can Rovira (pintura, fotografia i papereria): amb història i patrimoni.

Casa Capellana (carnisseria): arrelada i amb història.

Esparteria Ca'n Toni Blancos (sabateria i esparteria): arrelada i amb història.

Forn Ca'n Alba (forn de pa i pastisseria): arrelat i amb història.

Forn Can Lluís (forn de pa i pastisseria): arrelat i amb història.

Forn Can Tomeu (forn de pa i pastisseria): emblemàtic.

Forn Sant Francesc (forn de pa i pastisseria): emblemàtic.

La Florida (merceria): emblemàtica.

Relotgeria i Joieria Fuster (rellotgeria i joieria): emblemàtica.

TRANSPORT

150 anys del ferrocarril a Inca: una via cap al progrés

El tren que va escurçar distàncies i va allargar somnis **Mariu Verdú**

Mallorca celebra enguany els 150 anys de l'arribada del ferrocarril a l'illa. 150 anys d'aquell primer trajecte, entre Palma i Inca, el 24 de febrer de 1875.

La línia Palma-Inca és l'única que ha funcionat de manera ininterrompuda des del darrer quart del segle XIX fins a l'actualitat. Originalment la línia era Palma - Consell - Binissalem - Lloseta - Inca ja que Alaró va quedar fora, perquè els enginyers no varen poder fer passar el tren pel mig del poble.

Una aposta de futur

Malgrat que molts consideraven que l'illa de Mallorca no presentava les distàncies necessàries per a la implantació del ferrocarril, l'enginyer Eusebi Estada

de Mallorca a ampliar la seva xarxa, amb els projectes redactats per Eusebi Estada. D'aquesta manera, el 1878 es perllongava el ferrocarril d'Inca fins a sa Pobla, el 1879 s'inaugurava el ramal a Manacor, el 1897 la línia a Felanitx i, finalment, el 1917, la línia de Palma a Santanyí.

El 24 de febrer del 1875, la línia fèrria d'Inca-Palma-Inca tendria l'acte d'inauguració. Les autoritats provincials i ferroviàries varen presidir l'acte de la benedicció de les tres locomotores, la número u, Mallorca, i les dues restants, anomenades Palma i Inca.

Un pic realitzats els discursos de rigor, la locomotora Mallorca va emprendre el viatge direcció a Inca. En aquest primer

segon tren va partir de Palma direcció Inca, aquest pic transportant els accionistes i convidats, els quals varen aprofitar l'ocasió per a visitar les instal·lacions de l'estació inquera.

150 anys d'aquell primer trajecte, entre Palma i Inca, el 25 de febrer de 1975

En un primer moment, el bitllet d'un trajecte en primera classe, de Palma a Inca, tenia un cost de 7 reals. A banda, pel que fa al nombre de passatgers, si bé els primers dies de servei el total de passatgers superava les 7.500 persones, transcorregudes unes setmanes, el nombre es va establir en 500 passatgers. Durant els primers anys de servei, el tren va ser el mitjà de transport triat per més 263.000 persones, una aflluència que va encoratjar els estudis per a l'obertura de noves línies, com ara a Llubí, Muro, sa Pobla, Sineu o Manacor.

El 1874 la firma britànica Nasmyth & Wilson va fabricar als seus tallers de Manchester les tres locomotores que, poc després, varen inaugurar el primer ferrocarril de l'illa. De rodatge 220-T, com era comú a l'època, varen ser batejades amb els noms de Mallorca, Palma i d'Inca, i matriculades de l'1 al 3. El 1877 es varen adquirir quatre unitats similars (amb número de fàbrica del 194 al 197) que serien batejades com Sineu, sa Pobla, Santa Maria i Binissalem, i matriculades del 6 al 9. El 1881 varen arribar a l'illa dues locomotores més, de nom Muro i Petra, matriculades amb el 10 i l'11. La sèrie de màquines 220-T va continuar fins el 1898, adquirint les locomotores Porreres i Montuïri, matriculades amb el 16 i el 17 al Parc de Ferrocarrils de Mallorca. La darrera 220-T en tenir activitat va ser la locomotora Salines, la qual va prestar servei al Port de Palma fins el 1959.

L'empresa de ferrocarrils de Mallorca va adquirir també dues locomotores de

rodatge 030-T per al servei de mercaderies. Amb els números de fàbrica 188 i 189, varen ser batejades com Manacor i Felanitx, matriculades amb els números 4 i 5. Les locomotores del tipus 230-T varen ser subministrades en tres comandes distintes: la primera, el 1887, amb l'adquisició de les màquines Sant Joan i Lloseta, matriculades amb el número 12 i 13 respectivament; la segona, el 1891 amb l'adquisició de dues unitats més, les Marratxí i Alaró, matriculades amb el 14 i el 15, i la tercera el 1911 amb les dues darreres màquines, Algaida i Santa Eugènia, amb els números 20 i 21.

Una transformació sense precedents

L'arribada del tren a Mallorca va ser un fet molt rellevant per al desenvolupament econòmic, social i territorial de l'illa. Va marcar l'inici d'una nova etapa en les comunicacions interiors i va transformar profundament la vida quotidiana de molts mallorquins.

Com es preveia, impulsà la indústria pel fet de poder transportar amb més facilitat matèries primeres. Va abaratir els costos i va fomentar el creixement econòmic en moltes zones rurals.

A més, va facilitar la connexió entre els diferents pobles de Mallorca i va reduir notablement l'aïllament de diverses zones, creant una sensació d'illa més cohesionada.

Fotografia d'arxiu de l'estació d'Inca.

i Sureda (Palma, 1843-1917) en va ser defensor acèrrim. L'any 1871, Estada va publicar un treball en el qual explicava la viabilitat d'una línia de ferrocarril que unís Palma amb Inca, Estudios sobre la posibilidad económica de establecer un camino de hierro de Palma a Inca, i fruit de la seva feina es va constituir la Societat del Ferrocarril de Mallorca el 9 de juny del 1872.

Nomenat enginyer de la nova companyia, Estada va redactar els projectes constructius i va dirigir les obres del primer ferrocarril de Mallorca, que varen començar el 21 de gener de 1873 i concloses, en poc més de dos anys, el 24 de febrer de 1875.

L'èxit obtingut per aquest primer ferrocarril, va animar la Societat del Ferroca-

comboi, hi viatjaven les autoritats provincials i els membres de la Societat del Ferrocarril de Mallorca.

El tren va entrar a l'Estació d'Inca a les 10.45 hores, moment en el qual el Capità General de la Vega, el poeta Antoni Frades i l'escriptor Tomás Forteza varen fer sentits parlaments remarcant la importància d'aquell moment històric. A més, a l'Església de Santa Maria Major es va fer una visita a la patrona d'Inca i es va cantar el Te Deum de Miquel Tortell.

A les 13.35 hores, la locomotora Mallorca va partir de tornada a Palma. Durant el trajecte, el comboi va fer parades a totes les estacions que figuraven a l'itinerari i va arribar a Palma a les 15 hores. Posteriorment, a les 15.15, un

Fotografia d'arxiu de la primera locomotora.

COMUNICACIÓ

Les noves veus

Dones, joves i en català

 Gisela Badenes

Coneixem tres joves vinculades a Inca —Aina Segura, Constança Ramis i Maria Bauzà— que comparteixen una mateixa manera de crear contingut digital: des d'una naturalitat inspiradora. Des de videopòdcasts fins a divulgació cultural i contingut esportiu, les seves propostes connecten amb el públic i demostren que la llengua pròpia és un bon punt de partida per a un discurs fresc, proper i genuí.

Aina Segura @anamfent.podcast

Som n'Aina Segura, tenc 23 anys i m'he graduat aquest juny passat del doble grau en Periodisme i Comunicació Audiovisual. Som d'Inca, periodista, comunicadora i també faig contingut a les xarxes socials.

Inicis

Vaig començar a crear contingut a les xarxes socials amb el videopòdcast Anam Fent. També té vídeo perquè teníem la intenció, des del principi, de penjar clips a Tiktok i Instagram. Teníem, en plural, perquè això ho faig amb la meua amiga i companya de carrera, na Neus Gil. L'octubre del 2022 vàrem anar d'Erasmus a Alemanya, a Tübingen i, com sempre hem estat molt consumidores de pòdcasts, vàrem decidir que podia ser interessant fer-ne un explicant com ho vivíem i les aventures que ens passaven. Però no era tant com perquè la gent ho pogués mirar, sinó com per tenir-ho nosaltres de record. I també perquè la nostra família ho pogués escoltar. La meua padrina ho mirava cada setmana i podia estar ben informada de tot el que fèiem. Va començar un poc així, sense cap pretensió de res.

Llengua

El tema de la llengua és una pregunta que sempre ens solen demanar i no ho vàrem decidir en cap moment. No va ser un tema de debat. És a dir, una persona amb l'anglès com a llengua materna, si ha de començar a fer qualsevol cosa, no es planteja en quina llengua la fa. Idò el

mateix passa o hauria de passar amb el català. Si la nostra llengua materna és el català, no té cap tipus de sentit canviar la llengua. Crec que el nostre punt fort és la nostra naturalitat, la proximitat, i això es dona precisament perquè ella i jo interactuam de forma natural en català i ens surt així, genuí.

Format

Nosaltres ja érem molt consumidores d'aquest format. Ens vàrem llançar sense saber si realment podríem fer-ho. El que nosaltres feim és molta improvisació, no hi ha molta preparació darrere, no hi ha un guió, no llegim el que hem de dir, sinó que plantejam un tema i preparam cada un tres o quatre puntets de coses que volen dir. Crec que se'ns dona bé fer això, però també se'ns hagués pogut donar molt malament, no tenir fluïdesa a l'hora de poder tenir una conversa així, improvisada o gravada.

Temes

Solem guiar-nos per les tendències o si hi ha qualche tema interessant aquella setmana el podem aprofitar també. El tema en si tampoc no és el més important. El que ens agrada és xerrar i divagar i que sigui com una xerradeta improvisada, informal, com si fossis a un bar amb una amiga. Nosaltres no preparam guió. El primer que feim és definir un tema general i el dia de gravació na Neus ve amb una mica de temps a Inca i ja ho definim. Per exemple, aquest darrer és de temàtica de Halloween i vàrem pensar que xerràrem sobre teories conspiratives, historietes de por...

Aina Segura.

Segell Personal

Primer, el tema de la llengua perquè no hi havia un altre format així com nosaltres, que no fos més guionitzat. És bàsicament com una xerrada d'acompanyament d'amigues. Vas dins el bus, dins el tren, estàs fent feina, estàs fent qualche cosa i t'ho poses. El nostre major punt fort, a part de diferenciar-nos

per la llengua, és la nostra naturalitat. Crec que la gent ens pot sentir properes per la forma en què ens expressam, sense falsejar res.

Episodis significatius

N'hi ha molts i també convidats. Per exemple, tenim dos episodis amb en Toni Horrach, en Toni Rabassó i n'An-

dreu. Sempre és molt divertit quan venen ells perquè no només ens coneixem per la creació de contingut sinó que som amics. També és bastant significatiu el darrer episodi de la temporada tres que vàrem fer en directe a Campanet amb en Toni Horrach, que és d'allà. Va ser bonic veure les reaccions de la gent. I just el que ha sortit el 2 de novembre és molt interessant amb en Josep Buades i na Maria Mayans, coordinadors de Joves de Mallorca per la Llengua; ens agrada molt tot el que fan. També són molt significatius per a nosaltres els de la primera temporada, quan érem a Alemanya, quan va començar tot.

Públic

La gent podria pensar que el nostre públic és només gent de la nostra edat però també tenim gent més petita, de 15, 16 o 17 anys i molt de públic que potser tenen entre 35 i 55. Sent que tenim un públic molt divers, des d'adolescents fins a la meua padrina, que té més de vuitanta anys i ens segueix sempre.

Comentaris negatius

Tenim un públic molt divers, però també molt respectuós. Sí que hem rebut alguns comentaris negatius, però és sobretot a Tiktok. A Instagram sembla que arribes més al teu públic. En canvi a Tiktok, segons la temàtica, es pot descontrolar una mica més i t'arriben comentaris estranys. Però no hem rebut comentaris negatius per nosaltres sinó per xerrar en català. També pel nom de la llengua, català, mallorquí...

Sector

Hi ha hagut un auge de contingut en català i a poc a poc ha anat sortint més gent. El que passa és que moltes vegades aquest tipus de contingut és un poc per amor a l'art i arriba un punt en què potser ja dus quatre o cinc anys i et pot arribar a cansar. En altres llengües com el castellà, l'anglès... tenen milions de persones que el xerren i evidentment tenen molta presència a internet. El que passa amb les llengües minoritzades com el català és que fa falta que tenguin un espai perquè la gent pugui veure que també es pot expressar en la seva llengua en el món digital. Fa falta suport públic d'organismes, de plataformes, que apostin pel contingut en català. És necessari perquè a la gent que fa això en castellà li surten més oportunitats. En canvi, aquí, en català, a les Balears, tot és molt més complicat.

Futur

De moment continuem amb la nostra quarta temporada. Ara mateix som a Tailàndia, que hem vingut a celebrar el final de carrera i farem una sèrie de vídeos que gravem aquí cada dia en format blog i els penjarem a Youtube. I per a aquesta nova temporada també tenim una col·laboració, en tràmits, que ens faria molta il·lusió: en Carlos, concursant d'Operación Triunfo, que és mallorquí, cantant d'un grup de ball de bot i que té molta relació amb les coses tradicionals d'aquí. Nosaltres anam fent, com diu el nostre nom.

Consells

Si qualcú vol començar a crear contingut simplement que comenci, que no s'ho pensi molt. Si li comences a donar voltes potser no ho fas. T'has de llevar la vergonya i no pensar en què et diran, i començar a fer-ho en la teua llengua. Si en el dia a dia t'expresses en català, per què no ho has de fer també a les xarxes?

Referents

El pòdcast de Reyes del Palique és el que ens va fer començar a nosaltres. Ells ho fan en castellà des de Madrid. Tenen el nostre tipus d'humor i xerren de temes que nosaltres també podríem tractar. A nivell de Mallorca, tenim la sort que els nostres referents són els nostres amics també i ens duim molt bé tots: na Júlia Mérida, que també és d'Inca, en Toni Rabassó, en Toni Horrach, en Guiscafré, n'Andreu, en Toni i en Sebastià d'Ara en donen... Ens inspirem i col·laboram entre nosaltres.

Aina Segura i Neus Gil.

Constança Ramis.

Constança Ramis

@co.torrita

Constança Ramis, llengueta (he, he, he!), però tota la meua família és d'Inca i hi pas els caps de setmana. Creadora de contingut i actualment funcionària interina. Una de tantes Hannes Montanes que es veuen avui dia per les xarxes. He estudiat un doble grau d'Economia i Relacions Internacionals a Madrid, un màster d'Estudis Globals a Göteborg i m'encanta estudiar llengües, encara que no les perfeccioni. Ara acab de tornar d'un cap de setmana a Bolonya on he fet servir el meu italià un poc oxidat però que m'encanta perquè es pareix tant al català... és tant casa que se m'ompl el corret.

Inicis

Vaig començar després d'haver viscut fora de l'illa uns deu anys i sentir que volia fer alguna cosa artística. De fet, sempre havia volgut, però no sabia per on tirar, perquè sentia, com molta gent, que no hi havia una cosa concreta que se'm donàs especialment bé. Ara veig que no passa res, que no fa falta ser la millor en res, només començar, anar fent a poc a poc i dedicar-hi hores a allò que t'agrada i et fa sentir d'una manera especial. Em passa quan faig un guió, quan llegesc sobre algun esdeveniment de l'illa que no coneixia, quan algú m'atura pel carrer i em diu que se sent acompanyat amb la meua visió de l'actualitat de

Mallorca, o quan connect amb persones que potser no hauria conegut si no hagués fet xarxes.

Lema

El lema 'Lo local és global' és una cosa que veim bastant ara, encara que no sigui amb les mateixes paraules. Ho trobam, per exemple, en el marxandatge de Cabrafotuda: «Per a ser universal, primer s'ha de ser local». També en el retorn de molts artistes a les arrels: cantants que no només canten en català, sinó en mallorquí; que parlen de llocs concrets com Caimari o Selva (com a Ella sempre de Tebals) o de com «De París a Lloret és massa liada» (a Mon Cheri Go Home de Maria Jaume i Fades). Crec que és un sentiment d'arrel i de diferència que forma part del ressorgiment del localisme que travessa tota la nostra generació, tant a Mallorca com fora.

Llengua

Ha estat un procés. Al principi volia fer contingut en els tres idiomes que utilitz: català, castellà i anglès. Però després de veure l'impacte que puc tenir en català dins la meua comunitat, de veure com cada vegada el xerr més, el millor més, i d'entendre com n'és d'important tenir referents, vaig veure clar que la major part del meu contingut havia de ser en català. El català està molt castigat, tenim poca autoestima com a conjunt identitari, i fer contingut en la nostra llengua ha estat per a mi una decisió natural i molt gratificant.

Format

La divulgació amb guió és el meu contingut preferit perquè m'agrada tot el procés: quan escric, quan enregistro, quan edito. Em sent com si fes una petita pel·lícula. També perquè és el tipus de contingut amb més impacte, el que crea comunitat, el que ens fa aprendre junts, i el que més m'agrada consumir. Les idees surten de coses que aprenc o vull aprendre, de temes que crec que no es coneixen prou o que s'haurien de recordar. Llegesc molt sobre les temàtiques que faig: a diaris, llibres, pel·lícules i documentals. Ara la meua biblioteca és cada vegada més local: abans llegia autors d'enfora, i ara tenc cada vegada més llibres en català i sobre temes tan concrets com, per exemple, el barri de Pere Garau.

Segell personal

Crec que és la manera com xerr: començar dient «reina», acabar dient «gra6», i la manera de ser. A més, no em maquillo, no perquè pensi res dolent de qui ho fa (ni molt manco), sinó perquè crec que cada vegada és més difícil veure gent «normal» fent coses «normals», amb cossos «normals». Se'ns està oblidant com llueixen les persones i les seves cares: cansades, a dies més alegres, a dies manco, amb dies amb els cabells mal eixugats, amb grans... L'algoritme és ple d'estàndards impossibles, filtres, operacions i modes que no sempre reflecteixen la realitat. I sense jutjar ningú, jo simplement intent mostrar el meu dia a dia tal com és.

Contingut significatiu

Constança Ramis als Premis Crit.

El projecte «Contam-ho, reina», que faig amb en Joan de Parlars Mallorquins. A part de ser un gran amic, he après molt d'ell, i crec que feim una cosa diferent, enfocada d'una altra manera. L'entrevista amb en Tomeu Adrover, sobre si hi ha compatibilitat entre ser queer i religiós, és la que més repercussió ha tingut i una de les que més orgullosa estic d'haver fet.

Públic

La major part del públic té entre 25 i 35 anys, majoritàriament de Palma. Gent amb qui podria anar a fer un cafè i xerrar de la vida. També hi ha gent més gran, més jove o que viu fora però té alguna relació amb el mallorquí (ha, ha!). Intent sempre contestar els missatges, i fins i tot he fet amistats reals amb persones que em seguien. Tot i això, ser dona a les xarxes pot ser incòmode o perillós: també he rebut comentaris malsonants o intents de contacte amb intencions que no compartia.

Comentaris negatius

N'he rebut, i encara que no siguin molts, m'han afectat. Crec que la gent no és conscient que darrere la pantalla hi ha una persona que fa la seva vida. Comentaris com «mor-te» o insults poden fer molt de mal i afectar la salut mental. He tingut èpoques d'allunyar-me de les xarxes, esborrar vídeos o deixar de revisar notificacions. Ara ho gestiono millor: bloqueig, eliminó, i faig feina interior per a no deixar que això m'afecti. No puc, ni vull, canviar el meu físic perquè algú anònim em digui «grassa». La feina la té la persona que escriu el comentari però, fins que no la faci, m'ha tocat aprendre a gestionar-ho jo.

Futur

Ara mateix estic ficada en dos projectes: Els vídeos divulgatius de «Con-

tam-ho, reina», amb en Joan de Parlars Mallorquins; i el videopòdcast «Tot bé?», on parlem de temes diferents a cada episodi. Ja hem fet capítols sobre el ball de bot i la cultura popular viva, sobre si els joves s'interessen per la política i sobre creativitat i art a Mallorca. No sé si m'hi veig molts d'anys, potser el format evoluciona. Ara per ara, m'agrada el que faig i vull continuar gaudint dels projectes i de les oportunitats que arriben.

Consells

Si una persona vol crear contingut, que comenci. A poc a poc, tira tira. No fa falta que sigui revolucionari ni únic. A vegades pots parlar del mateix que altres, però la gent connectarà amb la teua manera de contar-ho. A mi m'ha servit molt fer una llista del que faig i del que no faré. Així sé quines col·laboracions o temes em fan sentir còmoda i quins no. Per exemple, vaig deixar de fer vídeos de recomanar cafès o llocs, perquè crec que hi ha espais de Palma que no necessiten publicitat: la massificació ja és prou gran.

Referents

Quant a estil i manera de fer: Sandrita (sandramorruiz), que fa divulgació històrica andalusa, i Ariane Hoyos (arianehoyos), creadora de contingut basca a Madrid. En català i des de Mallorca i Menorca: Blanca Noguera (lefki.b), Poblets de passada ñ (pobletsdepassada), Marian Villalonga (marian_villalongaau) i Pau Pascual (pau.pascuaal).

**CÒMIC
NOSTRUM**
Festival Internacional de Còmic de Mallorca
2025

INCA
20/30 NOV.

POP UP CÒMIC MARKET
29/30 NOV.

EXPOSICIONS • MERCAT DE CÒMIC
TALLERS • CLASSES MAGISTRALS ESPAI
DE VENDA DE DIBUIXOS ORIGINALS •
SIGNATURES
CONCERTS • XERRADES
PRESENTACIONS • COSPLAY

TOTA LA INFORMACIÓ A
WWW.COMICNOSTRUM.COM

ORGANITZEN
Ajuntament d'Inca
CLÚSTER
AMB EL SUPORT DE
Ajuntament d'Inca
Institut d'Estudis Balearics
Consell de Mallorca
Colònia
COL·LABOREN
Ajuntament d'Inca
Ajuntament de Sineu
Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada
Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada
Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada
Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada

Maria Bauzà.

Maria Bauzà @Bauza14

El meu nom és Maria Bauzà. Em diuen Meri, també em coneixen més per Bauzà. Tenc 26 anys i som de Sencelles però fa un any que visc a Inca. Ara ja farà 4 anys que entrén més seriosament. Era un hobby que m'agradava molt. Em cridava molt l'atenció i ho he volgut fer la meua feina. Ara faig de monitora a un gimnàs i al setembre vaig començar el Grau Superior de Dietètica i Nutrició. He decidit estudiar això perquè hi ha moltes coses que es poden relacionar amb l'esport. Jo em vaig aprimar 30 quilos i va ser totalment autodidacta, informant-me, aprenent a menjar bé. I va molt bé amb la feina que estic fent ara, amb l'esport i amb la creació de contingut.

Inicis

Vaig començar a crear contingut el gener d'aquest any. Al 2014-2015 jo ja penjava qualche vídeo a Instagram però, com que em feia vergonya, ho vaig acabar esborrant i ara ho he reprès. És una cosa que sempre m'havia fet ganes. M'agrada molt fer un poc el burot i sempre havia tengut aquesta espineta. Enguany em vaig decidir a donar-li un poquet de canya.

Llengua

Realment no va ser una decisió perquè directament no m'ho vaig pensar i quan

em vaig posar a gravar vaig xerrar en català perquè és la manera en la que pens, en la que xerr i en la que em sé expressar millor. Quina millor manera de fer-ho com som jo, que sigui natural, que jo em senti còmoda, que fer-ho en la meua pròpia llengua? Així que no va ser una decisió, ja directament ve de fàbrica.

Format

Realment hi ha vídeos que estan molt premeditats o que duen un guió inclús. Però hi ha pocs vídeos que realment estiguin ben pensats. Trec el tríode i grav la recepta del que em faré per a dinar. Si avui em toca entrenar cames, trec el tríode al gimnàs i ho grav. El meu contingut és un poc el meu dia a dia. M'agrada improvisar, no m'agrada fer un planning i que no surti com el planning perquè sempre m'acaba passant. Òbviament hi ha molt de tipus de contingut que no pots anar improvisant i l'has de dur un poc més estudiat.

Segell Personal

Pens que és un poc la naturalitat. Per exemple, puc gravar un vídeo del que jo vaig fer aquell dia, que no és que estigui super estudiat, súper preparat. Crec que es nota també quan tu veus un vídeo, si hi ha un guió, si realment el que estic dient ho estic dient perquè em surt o perquè m'ho he preparat. Agradeix més això, que siguis tu, que siguis natural, que no usis filtres, que xerris com si estiguessis xerrant amb un amic, no com si tenguessis una càmera davant.

Contingut significatiu

He tengut un vídeo a l'Instagram que té bastantes reproduccions. No només són reproduccions, són els comentaris, la gent que s'ha guardat aquest vídeo, la interacció en general. És el vídeo més interactuat que tenc i és just un vídeo en què m'obr totalment i cont que el meu repte d'enguany ha estat fer una mitja maratón, explic un poc per què ha estat un repte per a jo quan una altra persona perfectament ho pot fer. Va ser un repte perquè jo era una persona que pesava 30 quilos més, que corria cinc minuts seguits i es cansava i que mai m'ho havia plantejat. Saber que realment m'he proposat això i moltes més coses i les he complides a base d'esforç, de dedicació, de posar-me seriosament i de tenir un objectiu i anar cap allà... Molta gent s'ha pogut sentir identificada, o potser li ha donat un poc aquesta força que necessitava per a posar-se qualche a repte i anar a per ell.

Públic

Jo pensava que era més gent d'una trentena d'anys, però l'altre dia pel carrer em va aturar una nina, que potser tenia 14 anys o manco, per a demanar-me una foto. Em va fer molta il·lusió i resulta que les amigues miren els meus vídeos de Tiktok. No m'esperava que nines tan petites també mirassin el meu contingut. Al final pens que és un contingut que el pot veure tant gent més petita com gent més gran.

Comentaris negatius

Sí que he rebut qualche comentari negatiu, però sempre pel mateix tema. I no m'afecta gens, no em sap gens de greu. És més, m'ho agaf com si fos una cosa que no va amb jo. Els comentaris que fan són perquè faig el contingut en català i pensen que hauria de xerrar en castellà. Però és que és la meua llengua. No s'han de ficar amb jo per haver nascut on he nascut, amb la cultura que tenc, la meua llengua... Per a jo és tot el contrari, és una cosa de la qual em puc sentir molt orgullosa. També pens que la gent que la vulgui aprendre i que l'estimi potser sí que es posa un vídeo meu i ho agraeix.

Futur

Pas molt de gust fent vídeos, editant-los... però no crec que sigui molt més que un hobby. Estic molt contenta amb la meua feina, amb els meus entrenaments i continuaré gravant les receptes i el meu dia a dia.

Consells

El primer que li diria és que es llevi la vergonya. I més aquí a Mallorca. I més als pobles petits que tenim por de què diran, què pensaran, què xerraran. Si és el que et fa ganes fer i et fa feliç... A nivell de llengua, sí que pens que és important cuidar-la i intentar xerrar el millor possible, perquè hi ha molta gent que ens està mirant i potser hi haurà gent que voldrà aprendre l'idioma mirant els vídeos, per exemple. I què millor que donar-li un contingut que estigui ben revisat. Ara m'estic traient el C1 de català. És un títol que vull tenir, però també per això, perquè estimo la meua llengua i la vull aprendre bé.

Referents

Hi ha una al·lota que m'agrada moltíssim que nom thesaiyankiwi a Instagram. És una al·lota que en sap, que sap del que xerra, és de contingut sobre esport i t'explica el perquè de moltes coses: com es fa un moviment, com no fer-lo... A nivell de creadors de contingut que miri i que rigui moltíssim, per exemple, parisioproductions que ho fa en la nostra llengua i, a més, és de Sineu.

Maria Bauzà competint

CULTURA

L'OCB torna jove

Després de 50 anys de feina... L'Obra Cultural Balear d'Inca es rejoveneix

Tomeu Martí

L'Obra Cultural Balear d'Inca duu més de 50 anys d'excel·lent feina en favor de la llengua i la cultura a la ciutat. Són innumbrables les activitats organitzades durant aquests anys: trobades, debats, conferències, el pas del Correllengua pel municipi, el primer Acampallengua dels Joves de Mallorca per la Llengua... i, evidentment, els Premis de Maig, una de les fites anuals més importants de la ciutat i del Raiguer.

Hem conversat amb en Manel Amer que ens posa al dia de l'actualitat de l'OCB d'Inca.

Actualment l'Obra Cultural Balear d'Inca té una gestora provisional...

Exacte. Una gestora que ve arran de les eleccions del passat mes de juny. L'anterior junta que dirigia la delegació d'Inca va acabar el seu mandat i no es va presentar ningú, no hi va haver cap candidatura en aquestes eleccions i es va conformar una junta gestora que, durant aquests mesos, es dedica a cercar una nova junta i a continuar la tasca habitual que fa l'Obra a Inca. Estam molt contents perquè hem aconseguit reunir fins a 15 membres entre socis i simpatitzants de l'OCB per formar una nova junta. El proper 20 de novembre farem l'assemblea per votar aquesta nova junta.

Manteniu el programa d'activitats?

Sí. Durant aquests mesos hem mantengut les diferents activitats que s'organitzen ja històricament. Lògicament, l'Obra, després de 50 anys a Inca, ha anat organitzant activitats i esdeveniments que s'han convertit ja en tradicionals, com la Festa de les Llanternes que vàrem organitzar fa poc. Durant aquests mesos hem continuat treballant per mantenir l'activitat.

Durant les Fires és un bon moment per programar activitats o tot el contrari?

Tenim aquest debat. Per un costat penyes que potser aquella activitat quedarà un poc diluïda entre tantes activitats programades. Però també és cert que hi ha més assistència i més visibilitat durant les Fires.

L'OCB d'Inca és un motor d'activitat. Això ho ha estat sempre, però també feis altres tasques, com per exemple la de vigilància del compliment de la Llei de normalització lingüística per part de les institucions. En aquest cas a Inca, podem dir que l'Ajuntament no vos dona molta feina en aquest aspecte?

La veritat és que l'Ajuntament, en això, fa molt bona feina. Jo crec que tenen molta cura i molta sensibilitat en aquest aspecte. Mantenen la llengua i la cultura pròpies en tots els esdeveniments que fan. La veritat és que no ens podem queixar. I el gran repte que té Inca i Mallorca és el d'acostar la nostra llengua i també la nostra cultura a tota la gent nouvinguda.

En el cas d'Inca, hi ha suficient oferta per a tota aquesta gent?

És una de les finalitats que té l'Obra Cultural Balear: promoure i mantenir la nostra llengua. Des de l'Ajuntament i des de diferents entitats es treballa en cursos per fomentar aquesta integra-

El gran repte que té Inca i Mallorca és el d'acostar la nostra llengua i la nostra cultura a la gent nouvinguda

ció lingüística dels nouvinguts. Des de l'Obra s'havia fet feina, juntament amb l'associació Paraula fent cursos i parelles lingüístiques. Però també a través de l'Institut d'Estudis Baleàrics hi ha cursos. Donam suport a totes les iniciatives que es facin aquí en el nostre municipi per fomentar la nostra llengua i la integració.

El 20 de novembre hi ha assemblea de socis... Què ens pots avançar de la o les candidatures que es presentaran?

Ara el que s'ha fet és la convocatòria d'eleccions perquè es presentin els candidats que vulguin. Ja hi ha quinze o setze persones que tenen decidit presentar-se i els diferents càrrecs que aspiren a ocupar. Podem avançar que serà una junta renovada gairebé al 90%. Només hi ha dues persones que formaven part de l'anterior junta que continuen i, a més, amb molta gent jove, que crec que és molt important. A més de rejuvenir la junta, són persones disposades a fer feina per l'OCB i per la nostra llengua i la nostra cultura.

Tu ets una persona que et dediques al món de la comunicació, amb Som Inca. Com està el panorama comunicatiu de la ciutat d'Inca i de la comarca?

Ara mateix Som Inca és l'únic mitjà de comunicació local que tenim. Personalment pens que n'hi hauria d'haver més. Sí que n'hi ha de comarcals que fan informació del nostre municipi, però a nivell purament estrictament local som l'únic municipi gros que no tenim ràdio, no tenim tele, no tenim cap tipus de revista... Som Inca és digital, i nosaltres el vàrem crear precisament per aquest buit informatiu aquí a Inca. Ens diuen que els inquers som una mica estufats... i jo no podia consentir que no tinguéssim a Inca un mitjà de comunicació perquè, per exemple, mires Manacor i en tenen cinc! I aquí, durant cinc anys hi ha hagut aquest buit informatiu. Era una cosa que no podia ser i per això vàrem posar en marxa el diari, que cada vegada té més acceptació. N'estam molt contents.

Junta gestora de l'OCB d'Inca.

ENTREVISTA

Virgilio Moreno: «El Dijous Bo manté l'essència de fira agrícola amb innovacions sense perdre que és punt de trobada del sector primari»

Virgilio Moreno Sarrió compleix deu anys com a batle d'Inca. Conversam amb ell sobre els temes claus del present i del futur de la ciutat i, evidentment, també del Dijous Bo 2025 Tomeu Marti

Com es presenta aquest Dijous Bo?

Les tres fires prèvies han estat un èxit i han complert l'objectiu que és el de mostrar el millor que tenim a Inca: un teixit associatiu molt potent i molt compromès i durant aquestes setmanes prèvies les places i carrers ja estan plens de gent i que gaudeix d'aquests dies.

Hem fet el sus al Teatre Principal amb la lectura del pregó a càrrec de Bartomeu Bauçà Arrom. El pregó del Dijous Bo marca l'inici de la setmana gran d'Inca, és el dia que ens identifica i ens uneix, que ens recorda d'on venim i ens projecta cap a on volem anar. També és un homenatge a les persones que fan gran la ciutat, aquelles que representen els valors que defineixen Inca: l'esforç, la constància, la generositat i l'orgull de ser inquer. Bartomeu Bauçà Arrom és l'exemple d'aquests valors.

Quines novetats hi ha per al Dijous Bo 2025?

Aquest Dijous Bo i el Dimecres Bo, hi ha moltes activitats que serveixen per mostrar el millor de la nostra ciutat i el Dijous Bo manté la seva essència de fira agrícola i, al mateix temps, anam afegint innovacions, però sense perdre que és un punt de trobada del sector primari de Mallorca i també del de fora. Per això hi ha una mostra de maquinària, una mostra de bestiar, un mercat pagès... més de vuit quilòmetres d'exposició. I sobretot hi ha, també, la il·lusió dels inquer i inqueres d'obrir ca seva de pinte en ample a tots els visitants.

Volem parlar d'algunes de les qüestions que ara mateix preocupen més la ciutadania. Què feis des de l'Ajuntament d'Inca per facilitar l'accés a l'habitatge?

La qüestió de la manca d'habitatge és un tema que no només preocupa els ciutadans d'Inca, sinó que te tot el país i tot el continent està sacsejat per aquest repte. Necessitam un gran pacte que ens ajudi a resoldre una qüestió de la qual ja fa temps que se'n parla i ara ja ho tenim aquí, també a Inca.

Des de l'Ajuntament hem impulsat tot una sèrie d'iniciatives per donar resposta a una demanda de la ciutadania, especialment els més joves. A Inca, tradicionalment, sobretot al centre, hi ha molt d'habitatge de planta baixa i l'anam substituint per un altre tipus d'hàbitat, amb plans de reforma, de rehabilitació i més ajudes al casc antic, especialment per a la rehabilitació de les cases que estan en desús i que ara miram que se reobrin a persones més joves. El nostre full de ruta inclou que als Habitatges de Protecció Oficial (HPO) els bonifiquem els impostos locals fins a un 95%. També oferim ajudes fiscals als que volen fer HPO i els que compren, durant el tres primers anys tenen ajudes i descompte de l'IBI. També tenim ajudes al lloguer.

Inca és molt compacta quant a habitatge. Intentam que es pugui fer aquest habitatge protegit, assequible per a la gent i des de l'Ajuntament intentam que es creï aquest habitatge però que a la vegada sigui assequible. Si es fan habitatges de 400 i 500.000 euros, tornam a estar igual. El nostre objectiu és intentar que aquest preu pugui ser més a la baixa i que la gent pugui tenir accés a aquests habitatges que es fan a la nostra ciutat. Després també hi ha tot el tema normatiu que ja des de l'any 2018 vàrem iniciar les modificacions del planejament urbanístic d'Inca per a aquestes noves formes de poder tenir un habitatge col·laboratiu. El cohousing, que es diu en nom tècnic. Però al final són habitatges col·laboratius on un grup de persones s'ajunten per poder dur endavant un projecte de construcció. Hi ha tota

Virgilio Moreno al balcó de l'Ajuntament.

una sèrie d'ajudes des de l'Ajuntament, sobretot fiscals, perquè es pugui dur endavant aquest tipus d'habitatge, que està bé, que és una eina més que tenim per poder tenir un habitatge digne aquí a la nostra ciutat.

Una altra qüestió és el tercer polígon, quan comencen les obres?

Just dijous passat vàrem fer l'aprovació definitiva de la modificació parcial del Sector 1, el tercer polígon industrial. Ara just queda que la Junta de propietaris ens faci arribar el pla d'urbanització, que ens consta que també el tenen bastant avançat, perquè ja puguem aprovar, si s'escau, els projectes d'urbanització i es puguin adjudicar les obres i puguin començar les obres. La previsió és que durant l'any vinent, l'any 2025, ja puguem començar aquestes obres. L'any 2003 es va iniciar el seu procés d'aprovació. Precisament en el Parlament, una llei transaccional del pressupost General de l'any 2003 que havia de ser el polígon més ràpid d'Espanya però que pràcticament 23 anys després de l'inici d'aquestes obres, per a nosaltres és molt important que es pugui donar a aquest polígon industrial perquè són 380.000 metres. El total del polígon industrial, més de 180.000 metres industrials. Després hi ha altres zones verdes, zones esportives, etcètera, que comporta tota la urbanització d'aquest polígon industrial. Perquè ens consta que hi ha una gran necessitat de terrenys industrials de l'illa de Mallorca. De fet, el polígon industrial d'Inca té una ubicació ideal, ja que està pràcticament a mitja hora dels dos ports comercials, tant el d'Alcúdia, com el de Palma, cosa que li dona més valor.

I ens consta que hi ha molt d'interès per empreses de poder-se instal·lar i que també ens consta que hi haurà novament fàbriques en aquest polígon industrial que potser no es dediquen al que era la tradició a la nostra ciutat, que era el calçat i la pell. Però sí que tornarem a tenir fàbriques que puguin fer fabricació aquí a Mallorca, i això donarà sobretot llocs de feina, més possibilitats de millorar llocs de feina per a aquells que ja el tenen aquí a la nostra ciutat. I sobretot, que hi haurà un dinamisme econòmic important que és ben necessari ja no només per a la nostra ciutat, sinó també per a tot Mallorca, per a la diversificació de l'economia que evidentment tantes vegades parlam, que no només hem de viure del model turístic, sinó que hi ha d'altres altres possibilitats empresarials i econòmiques. Doncs aquí hi haurà la possibilitat d'instal·lar aquestes empreses que es puguin dedicar a altres sectors importants de la nostra economia.

De la Ronda Nord, en tenim notícies noves?

Res de nou. Des de que vàrem tenir la darrera reunió amb el Consell de Mallorca, ja fa set mesos, aquí mateix on estic ara en el despatx de batlia amb una reunió amb el president del Consell, el conseller Rubio, conseller de Carreteres, varen expressar la seva voluntat de dur endavant aquesta petició que vàrem fer des de l'Ajuntament d'Inca, que ja havien pactat amb els altres executius del Consell de Mallorca d'altres legislatures i que havien de prioritzar aquest accés des de la carretera de s'Auba cap a la carretera d'Alcúdia, amb un model de ronda urbana molt pesat.

La proposta que nosaltres tenim en el planejament urbanístic és que ens interessa desembussar el centre de la nostra ciutat que des de fa dècades està patint els fluxos d'entrada i sortida cap a la Serra de Tramuntana, especialment cap a la costa i cap a Lluc. Apostam per una ronda molt urbana on el que volem és que hi hagi també un passeig intern perquè puguem anar caminant d'una barriada a l'altra i que, sobretot, llevi aquesta densitat de trànsit del centre de la ciutat per poder continuar ampliant les zones peatonals de vianants al centre d'Inca.

L'any que ve celebrarem els cinc anys del Teatre Principal i que ja s'han complert les expectatives màximes.

Dues qüestions de cultura. La primera, què ha significat per a Inca la reobertura del Teatre Principal? I quina valoració en feis? Ja són quatre anys de funcionament...

Ara fa quatre anys que el vàrem inaugurar. L'any que ve haurem de celebrar els cinc anys d'aquesta obertura i que ja s'han complert les expectatives màximes. Sabíem que l'obertura del Teatre Principal d'Inca era una demanda històrica de tota la ciutadania i especialment dels sectors culturals d'Inca des de feia molts d'anys. Sabíem que seria un revulsiu cultural, econòmic i social. La darrera memòria presentada per la Gerència del Teatre registra més de 34.000 persones que varen passar la temporada passada. I això, evidentment, són unes dades importantíssimes,

sabent primer que som un teatre novell.

No hi havia una instal·lació cultural tan important de la nostra ciutat i tan preparada per poder assolir aquesta diversa programació que té el Teatre Principal d'Inca. I després també les qüestions econòmiques. Tenim un pressupost gairebé de 800.000 euros en comparació amb altres teatres. El Teatre Principal de Palma està superant els 100 milions d'euros. Nosaltres aquí tenim una estructura que està aprovada per la Fundació Teatre Principal d'Inca, on hi participam Consell, Govern i Ajuntament.

El Teatre Principal ha estat fonamental, també, per poder donar encara més opcions culturals als nostres ciutadans i a tota la comarca i d'altres comarques que també vénen a veure els diferents espectacles que es fan al Teatre Principal d'Inca.

L'altra gran aposta cultural, de present i de futur és el còmic. En aquest sentit teniu la Fira Còmic Nostrum i prepareu el Museu del Còmic.

Sí, així és. És un repte. Jo crec que a vegades hem de pensar en gran i en aquest cas en tema de cultura. Se'ns va plantejar la possibilitat de poder tenir aquí a Inca el primer museu públic del còmic. Tot el que tenim arreu de l'Estat són exposicions privades, col·leccions privades i aquí seria el primer museu públic de tot el país. Això no ho podríem fer sense el Clúster. Sense ells no podríem tenir el Festival Internacional del Còmic que farem aquest mes de novembre a la nostra ciutat. Després del Dijous Bo, respirarem una setmaneta i després ja tornarem a tenir aquesta fira que també assolim amb moltíssima il·lusió i moltíssimes ganes perquè com tu has dit, estam fent feina paral·lelament amb

aquest museu en el qual estam intentant engrescar també el Ministeri de Cultura i altres administracions

Darrera qüestió, deu anys a la batlia. Quin balanç, evidentment telegràfic, en feis d'aquesta dècada.

Sobretot l'orgull. L'orgull de poder dur endavant aquesta tasca de representació institucional de la ciutat d'Inca, de poder liderar un gran equip de govern durant tots aquests anys que han fet possible totes aquestes accions que duim al llarg de l'any i de tota aquesta dècada. I sobretot, una il·lusió, que tenim intacta, amb moltes ganes de poder continuar per poder dur endavant aquest projecte de transformació social i econòmica que estam fent a la nostra estimada ciutat d'Inca. Però si hagués de resumir en cinc coses, sense cap dubte destacaria, l'obertura del Teatre Principal. Després l'ampliació de l'Hospital Comarcal d'Inca, que era una lluita importantíssima de tots els municipis de la comarca. També el poder tenir els quatre centres d'educació primària oberts, i, sense cap dubte, la transformació de la societat civil. Nosaltres vàrem dir, des de l'oposició ja fa més de deu anys, que teníem una societat civil adormida i que havia de menester un impuls institucional, no un control institucional, sinó un acompanyament i un impuls i una ajuda institucional per poder treure el millor de nosaltres mateixos. I ho estam aconseguint gràcies a la implicació de tanta gent que fa possible que puguem muntar unes fires com les que hem muntat i tantes altres coses.

Virgilio Moreno al seu despatx.

Descobreix tots els productes

ENTREVISTA

Xisca Homar: «Tots som humans i necessitam la filosofia, l'art i la literatura»

La professora de Filosofia de l'IES Berenguer d'Anoia d'Inca acaba de publicar *Filosofia en flames*, un recull d'assaigs que reivindiquen la lectura i el pensament crític Miquel Ripoll

Xisca Homar (Alaró, 1985) és llicenciada en Filosofia i màster en Pensament Filosòfic Contemporani per la Universitat de València. Treballa de professora de Filosofia a l'IES Berenguer d'Anoia d'Inca i, des del 2018, col·labora mensualment a l'Ara Balears amb articles que intenten pensar el present a través del llegat filosòfic. Ha publicat els llibres *Aigua d'alta mar*, *Filosofia salvatge* i, ara, acaba d'arribar a les llibreries *Filosofia en flames*. Es tracta d'un recull d'assaigs que conviden a la lectura i que reivindiquen l'esperit i el pensament crític. Conversam amb ella sobre el llibre i la realitat que es viu a les aules.

***Filosofia en flames* és un recull d'assaig, publicats a l'Ara Balears, que reivindiquen la lectura i la reflexió. Què hi podran trobar els lectors en el llibre?**

En aquests escrits el que intent és cercar i mirar el present des de l'òptica dels autors de la tradició filosòfica que més m'agraden o amb els qui comparteix una afinitat. És un intent de reivindicar la vàlua de la tradició filosòfica. A la vegada, també hi parl de referents i lectures literàries, perquè en reivindico la vigència. Si llegesc alguna novel·la que em sembla molt interessant, no m'estic de reivindicar la seva utilitat per a pensar el present.

En el marc del capitalisme salvatge, sembla que les humanitats són progressivament arraconades. Com creus que es poden fomentar les vocacions filosòfiques i humanístiques?

En l'actual marc que vivim és molt difícil fomentar les vocacions humanístiques, sobretot perquè amb el pensament capitalista tot es mesura per la 'utilitat'. Però com diu Nuccio Ordine són precisament els sabers com les humanitats els que ens donen consol i són un aixopluc per a viure. Tots som humans i necessitem les humanitats; necessitem la filoso-

fia, l'art i la literatura. Aquests són els veritables sabers valuosos per a la vida. Amb l'actual model educatiu i la seva burocràcia és molt difícil engrescar les vocacions, però crec que la millor manera de fer-ho és a través de la passió. Si transmet als alumnes la passió pel que fas, en el meu cas la filosofia, això ajuda a engrescar-los. A les meves classes utilitzo poemes, quadres o recursos per a engrescar-los i fomentar la passió per la cultura.

Creus que les aules, donat l'actual model educatiu, fomenten que els joves puguin expressar les seves inquietuds i els problemes que més els preocupen?

Els centres educatius s'han convertit en centres on impera la maquinària burocràtica i, per una banda, només s'atencen els resultats, és a dir, els exàmens i avaluacions, i, per l'altra, només es deixa espai per a fomentar les emocions. Hi manca un espai de referència per a pensar críticament els problemes i poder expressar les inquietuds dels joves. Cal un model que deixi espai a una reflexió més profunda sobre els continguts i el present.

Els centres educatius s'han convertit en centres on impera la maquinària burocràtica

Tu vas formar part del patronat d'Es Garrover, l'entitat de referència en salut mental de la comarca del Raiguer. Com veus el problema de la salut mental, sobretot entre els joves?

Vivim els temps històrics, sobretot a Occident, en què hi ha el nombre més gran de diagnòstics de casos i problemes relacionats amb la salut mental. El nombre de persones que pren medicació per

algun problema relacionat amb la salut mental és elevadíssim. La situació dels joves és preocupant i considero que els centres educatius haurien d'estar més ben dotats amb plantilles de psicòlegs. Hi ha molts joves que pateixen ansietat o depressió que els aboquen a conductes perilloses, fins i tot a l'autolesió. Molts joves no tenen prou mitjans i s'han de conformar amb una visita al psicòleg cada mes, quan per ventura les seves necessitats són urgents. S'hauria de dotar els centres dels mitjans que no tenen i aprofundir amb l'ajuda a les persones que pateixen algun problema en salut mental.

Ja per acabar, si volguessis reivindicar una cita filosòfica esperançadora, quina seria?

Reivindicaria una frase d'un filòsof que no és contemporani, i per ventura, ho faria per això mateix. Reivindicaria la frase de Ramon Llull: «Si no ens entenem per llenguatge, entenguem-nos per amor», que resumeix molt bé l'esperit del missatge esperançador que ens cal. És una frase que cit a les meves classes i que, tots i els segles transcorreguts, no ha perdut la seva vigència. Si amb la paraula no ens entenem, entenguem-nos pel cor que ens fa humans.

Xisca Homar amb el seu nou llibre.

INCLUSIÓ

Esment i Mater: dues entitats que transformen vides a través de la formació i la inclusió a Inca

«La nostra capacitat d'arribar a la unitat dins de la diversitat serà la bellesa i la prova de la nostra civilització», Gandhi

Mariu Verdú

Esment

Neix l'any 1962 i des d'un principi ha estat centrada en la protecció i la defensa dels drets de les persones i les seves famílies (dret a una imatge digna, drets laborals, d'habitatge, socials, etc.). Amb el pas del temps, els valors que representen l'entitat han anat evolucionant, adaptant-se i adequant-se als canvis que requereixen els nous temps. Resumidament, «l'activitat essencial de l'organització és la nostra manera d'acompanyar les persones i fer les coses: amb tacte i tenint cura dels petits detalls. I la paraula mallorquina que millor descriu aquesta actitud és Esment».

Per tal de conèixer millor la feina d'aquesta entitat a Inca, el dBalears ha visitat el seu local, situat al carrer de Joan d'Àustria, 51, d'Inca, a prop del Quarter General on també hi ha el Museu del Calçat, on ha pogut conversar amb un dels joves que hi fan feina cada dia: Ismael Huerta. Ell és una de les desenes de persones que s'han format als centres d'Esment, un professional de la restauració que de bon gust va atendre aquest mitjà i va evidenciar la importància d'aquesta entitat i d'aquest establiment a Inca. Ismael explica que aquest local d'Esment va obrir a la capital del Raiguer fa més de quatre anys i que, des d'aleshores, desenes de joves amb diversitat funcional han pogut obtenir certificats acadèmics i laborals que han canviat les seves vides.

«Som més de trenta alumnes, els quals rebem una formació dual - que és treball a nivell laboral i també a nivell social -, és a dir, formació i feina. I venim de per tot, hi ha gent d'Inca i hi ha gent que ve

Cafè Inca d'Esment.

amb el tren cada dia, hi ha una mica de tot», explica més concretament Ismael. Emprant el seu cas com exemple, continua explicant que va estar «tres anys, perquè és una formació dual adaptada. Transcorreguts els tres anys, si has aprovat tots els mòduls, et donen un certificat d'hostaleria de nivell 1. Això et permet posteriorment poder optar a feines relacionades amb el món de l'hostaleria, la restauració, etc. Hi ha jornades per a millorar també en orientació laboral, o d'altres formacions, com per exemple, en informàtica o noves tecnologies». A

més, explica Ismael, «també estàs cotitzant mentre fas el curs, i així comences la teva vida laboral».

A Inca, de moment, només disposen d'un local, el Cafè Inca. Però a Mallorca en tenen més, com ara el també popular Cafè Es Pes de sa Palla, el Bar Escola Palma o el Cafè Palmanova. A Inca «obrim de dilluns a diumenge, tots els dies de la setmana, de 8.30 a 17.00 hores, i feim berenars i dinars». Ismael explica que «tot el que oferim és casolà, fent per nosaltres i a la nostra cuina, el

berenars, els dinars, les postres...». «A mi el que m'agrada més del local d'Inca és que és molt obert, amb unes línies molt àmplies, senzilles i ben il·luminat. A banda, una de les coses que més m'agraden és la cuina vista, amb unes bones instal·lacions obertes i a la vista de tothom», remarca.

Per a finalitzar, Ismael assenyala que «al final, això és com una gran família. Tots junts, treballant plegats durant molts d'anys, dia rere dia... Això és una família».

Alumnes-treballadors de Mater s'Àngel.

Mater

És una organització coneguda i reconeguda pel seu compromís amb la inclusió social. D'ençà del 2009, aquesta entitat ha tractat de donar resposta a les persones amb diversitat arreu de les Balears, amb l'objectiu primer de «complementar la capacitat legal modificada judicialment de persones amb discapacitat intel·lectual que precisen una tutela institucional, proporcionant els suports necessaris per a promoure al màxim la seva autonomia, millorant la seva qualitat i vetllant pels seus drets».

A Inca, el projecte de Mater gira al voltant de la gastronomia i la inclusió. A Mater s'Àngel treballen per a formar i oferir millor oportunitats laborals, així com per a fomentar-ne el talent. Al local de Mater s'Àngel, situat a la plaça de l'Àngel d'Inca, l'encarregat d'atendre el dBalears ha estat l'alumne i treballador Juan Abizanda, de 18 anys i que du aproximadament un any fent feina amb Mater. A nivell personal, Juan ha començant explicant que està «molt content de poder estar formant-me i treballant en un lloc com aquest, intentant sempre donar el millor de mi».

Actualment, a Mater s'Àngel hi ha una desena de persones realitzant una formació dual, basada en formació teòrica i pràctica en restauració, pensada perquè persones amb diversitat funcional puguin accedir més i millor al mercat laboral. Un pic transcorreguts els tres anys de formació dual, els alumnes treballadors obtenen un

Els projecte de Mater gira al voltant de la gastronomia i la inclusió

certificat d'hostaleria que els permet postular-se per a feines a hotels, bars, restaurants, etc.

A nivell personal, Juan explica que està «molt content de poder estar formant-me i treballant en un lloc com aquest, intentant sempre donar el millor de mi. La rutina s'adapta bastant bé a nosaltres, i el dia a dia es du bé. Sobretot els dilluns i dimarts que semblen no tenir molta afluència pel dematí, però que de sobte se t'omplen les taules i t'has de despertar per a fer tot el que s'ha de fer. Però, amb el pas del temps, et vas acostumant i adaptant, i reaccions millor a qualsevol situació».

«Obrim de dilluns a divendres, i tot i que els treballadors ja som aquí des de les 8.30 hores aproximadament, obrim portes a partir de les 9.00». Mater ofereix berenar i dinars, tancant portes a les 16.00 aproximadament.

«Abans de començar les feines, feim una petita reunió i ens organitzam, per a saber quins seran els nostres rols i responsabilitats durant la jornada de feina. Si hi ha algun esdeveniment o alguna cosa especial s'ha de tenir en compte i, sobretot, que cadascun de nosaltres tenguim clares quines són les feines que ha de realitzar».

Mater s'Àngel.

SOLIDARITAT

Cosir la solidaritat amb fils d'esperança

«La solidaritat és l'única inversió que mai falla»,
Arcadi Oliveres Gisela Badenes

Al cor de Mallorca, batega una força discreta però poderosa que remou cel i terra per a capgirar realitats d'allò més adverses. És la d'Inca-Mallorca Solidària, una entitat nascuda l'any 2019 amb un propòsit clar: fer un poquet més feliços els altres a través de la solidaritat. El seu projecte més conegut, Punts amb Vida, transforma el present i el futur d'incomptables persones a través d'un taller de costura en un espai d'empoderament i col·lectivitat. Allà, una vintena de dones es reuneixen per a cosir molt més que teles: hi cusen històries, empatia i un compromís ferm amb la justícia social.

Una associació que neix del compromís ciutadà

Tot va començar amb un grup de veïnats d'Inca que, des de feia anys, organitzaven campanyes solidàries puntuals. Amb el temps, la magnitud de la seva tasca va fer necessari un paraigua formal: així va néixer Inca-Mallorca Solidària, encapçalada per Antonia Triguero, presidenta i impulsora del projecte. «La finalitat no és altra que intentar ajudar els més necessitats, fomentant el voluntariat i apel·lant a la solidaritat de la societat mallorquina que es bolca de manera exemplar en cada ocasió», assenyala Triguero.

L'associació funciona, evidentment, sense ànim de lucre i amb una clara vocació humanitària. Aquesta filosofia es concreta en accions locals i internacionals que van des de la recollida d'aliments fins a l'ajuda al refugiat de conflictes bèl·lics passant per projectes de cooperació al desenvolupament. El denominador comú és sempre el mateix: l'empatia amb les persones més vulnerables, la responsabilitat social i el respecte pels drets humans.

Punts amb Vida: el fil solidari que uneix dones i comunitats

El projecte Punts amb Vida és, sens dubte, el més visible. Va néixer el 2018 com un taller de costura creativa i ganxet

amb un doble objectiu: oferir un espai de socialització i aprenentatge per a dones, i destinar els beneficis de la venda de productes a causes solidàries.

El resultat ha estat sorprenent. Allò que va començar com una trobada artesanal ha evolucionat fins a convertir-se en una marca solidària amb identitat pròpia. Les seves creacions —bosses, complements, peces tèxtils i objectes de decoració— es venen en fires, mercats o a través de col·laboradors. Cada puntada és un gest d'amor col·lectiu: els fons recaptats es destinen principalment a comprar aliments, ajudar famílies vulnerables i finançar accions d'emergència humanitària.

La força d'aquesta solidaritat es transmet immediatament en visitar l'espai on tenen la botiga i el taller, al carrer Joan d'Àustria, 27, d'Inca, i on podem trobar creacions cosides amb la determinació de millorar vides. El taller és també un espai de memòria: recorda l'esperit d'un comerç i una societat que posava les persones al centre.

I si heu passejat per Inca durant aquestes setmanes de Fires, vos haureu topat amb un gran cor, creat a partir de correts de ganxet, que presideix la plaça de Santa Maria la Major. Durant mesos han teixit amb afecte centenars de cors de ganxet per a crear aquest cor de vuit metres que representa «l'amor, la solidaritat i la unió de tota la nostra gent».

Nou projecte: Orgull inquer

«A Punts amb Vida sempre hem cregut que cosir és molt més que fil i agulla: és teixir llaços, memòria i identitat. Darrere de cada puntada hi ha dones valentes d'Inca que, amb el seu temps i les seves mans, transformen la tradició en esperança». És per això que ara presenten un projecte molt especial: Orgull inquer.

Uns domassos únics, fets a mà «amb amor i orgull pel nostre poble, perquè sovint Inca queda a l'ombra d'altres llocs, però nosaltres sabem tot el que valem, tot el que construïm i tot el que som». Així, remarquen que cada banderola és un gest de pertinença, una manera de dir: «Som d'Inca, som terra viva, som orgull».

Taller de Punts amb Vida.

Productes elaborats per les voluntàries.

Assenyalen també que amb la compra «no només lluiràs el ca d'Inca i donaràs color als carrers i balcons; també donaràs suport a projectes solidaris que porten el nom d'Inca molt més enllà: des d'escoles a Gaza fins a ajuda al Senegal, València, Lleó, Ucraïna i a la nostra comunitat».

La banderola es pot comanar mitjançant WhatsApp al número 647740149. A més, han preparat també altres articles amb el ca d'Inca com a emblema dins aquest nou projecte.

Una mirada local per a una actuació global

És inqüestionable que tots els projectes i campanyes que duen a terme des d'Inca-Mallorca Solidària són dignes de respecte i admiració. Des de la vesant més local amb el Menjador Social i el Banc d'Aliments, un servei essencial per a moltes famílies inquieres; com també les campanyes per a ajudar famílies amb infants que pateixen malalties rares com la paràlisi cerebral o la leucodistrofia progressiva. A través d'accions puntuals i donacions, l'associació intenta alleujar les despeses derivades de l'atenció mèdica i els tractaments.

Però la determinació d'Inca-Mallorca Solidària no s'atura a prop. La seva acció s'estén a contextos on la necessitat és extrema i urgent. El desenvolupament de serveis bàsics a les comunitats de Diourbel, al nord del Senegal, i de Ghamoune, Diacounda i Coumbaghor,

al sud; viatges a Moldàvia amb 13 furgonetes carregades amb material divers: generadors i eines específiques per a bombers, medicaments i productes de primera necessitat per als ucraïnesos o la incommensurable ajuda immediata, i mantenguda en el temps, als afectats per la Dana a València són exemples ben diversos de l'abast de la solidaritat que practiquen.

És aquest esperit solidari el que ha duit

L'escola 'Aid for Gaza' ja és una realitat

l'entitat a fer possible l'obertura d'una escola a Palestina: 'Aid for Gaza'. Una fita que fins fa poc els semblava «impensable» i que ara és una realitat per a més de 500 nins palestins que van a l'escola i reben aliment.

D'aquesta manera, a banda de recaptar fons per a la compra de menjar per a les famílies de Gaza o per a comprar sabates i roba d'abric per als nins, ofereixen un lloc segur dins de la barbàrie on els nins poden continuar aprenent. A més, l'espai també serveix per a oferir tallers per a dones sobre temes tan importants com la prevenció del càncer de mama.

Aquest és el número de Bizum per a donar suport a la iniciativa mitjançant donatius: 12706.

Antonia Triguero amb el nou projecte Orgull inquer.

L'escola 'Aid for Gaza'.

Fibra 1000Mb
Mòbil 50GB

19'99 €
/mes

Durant 12 mesos. Després 24,99€/mes.

C/ Ronda Catalunya, 1
CAMPOS

C/ Campos, 7
FELANITX

C/ Comerç, 19
SA POBLA

Pza/ Sant Jaume, 8
MANACOR

Pza/ España, 31
INCA

871840316
avatel.es

AVATEL
TELECOM

ENTREVISTA

Tomeu Coll «El somni, a nivell plàstic, ja està assolit: poder fer quadres»

Actualment un dels pintors més destacats del panorama artístic mallorquí, és l'autor del quadre que hem usat per a la portada d'aquest especial amb motiu del Dijous Bo 2025 Tomeu Martí

En aquesta entrevista feta per la plataforma audiovisual VIDA (vida.cat) ens parla de la seva relació amb Inca, de la seva obra i de la relació de la seva pintura amb la poesia.

Una obra teva és la portada de l'especial dBalears amb motiu del Dijous Bo 2025.

Sí, és un quadre que es diu 'Oka kala' i pertany a la sèrie d'Anantapur que vaig exposar a València. Eren quadres d'un viatge que vàrem fer a l'Índia el 2020 i el títol d'aquest quadre és una transliteració d'unes paraules que estan en telugu i que estan damunt el mateix quadre i la sèrie que anava damunt la gent d'allà i l'experiència que vaig tenir anant a l'Índia, amb un color molt característic, que era el vermell i un verd que jo mai havia emprat. Va ser arrel d'aquest viatge que el vaig emprar, vaig usar aquest cromatisme nou.

Ets llosetí, però també tens molta relació amb Inca...

Sí, com molta gent dels pobles veïnats, feim molta vida a Inca. Jo hi vaig anar a escola i vaig jugar-hi a bàsquet. Anava allà, a l'institut, vaig anar també al Berenguer Inca i resulta que la meua dona és d'Inca. I també hi tenc el taller, des de fa deu anys.

Parlem de les teves fonts d'inspiració. Una de les més importants és la poesia...

Sí, però també la música, la gastronomia, el vi. Tot allò del que em puc nodrir. És el que m'ajuda a crear. I en poesia sí

que tenc un projecte per al 2026. Una exposició individual que està començant i que a veure si arriba a bon port. I també coincideix que he de fer unes il·lustracions per a un fanzine de tres poetes. També he fet l'etiqueta d'un vi de Can Majoral i ara en preparar una per un vi nou de Manacor.

Què més tens en marxa?

Després de tot això, tenc un parell de col·lectives que es van movent a Galícia, a València i Eivissa i s'han de continuar movent. Una d'aquestes ha de venir a Mallorca.

Has viatjat bastant, però sobretot han viatjat els teus quadres...

Jo no gaire, però els quadres sí. M'agrada molt viatjar, però no és possible anar a tots aquests llocs. A alguns sí que hi he anat. He aprofitat que tenia inauguracions d'exposicions per viatjar. Ha estat molt gratificant veure viatjar els quadres i veure les exposicions a segons quins llocs que no són habituals.

Sempre que veig la teua obra, hi ha una cosa que m'interroga, què és la relació entre la part figurativa i la part abstracta de la teua obra?

La part plàstica m'interessa molt, però m'interessa que hi hagi una història meua, que sempre dic que no tens per què endevinar, perquè no ho endevines mai. a no ser que fos una cosa molt evident, però dins el procés plàstic m'agrada molt fer feina en la part de materials, mesclar textures... Quant a la part més abstracta, m'agrada que hi hagi un equilibri. I a partir d'aquí, dins d'aquest equilibri, anar ficant una simbologia que potser el més evident, que és la figura humana. Però qualsevol tipus de simbologia en geometries o taques també, no té perquè ser figuratiu i jugar que quedi una peça equilibrada amb un significat que jo li don. Depenent de cada moment, com estigui el cap i cap a on vulgui anar. Amb la història que he creat per a l'exposició.

Tomeu Coll a l'estudi.

És evident que que tens una vida artística plena, però com es conjuga això amb el negoci, perquè, al cap i a la fi, per a un artista és important saber ‘vendre’ la seva obra...

Això depèn del caràcter de cadascú. Hi ha gent que són grans empresaris de si mateixos. Jo vaig tenir la sort de fer feina amb molt bons galeristes que cobrien aquesta mancança que jo tenc per a la part de negoci. A mi m'ha encantat fer feina amb galeristes perquè aqueixa part no l'he haguda de fer jo. Jo em dedicava a estar al taller i ells es dedicaven a vendre, que és la seva feina i el que saben fer.

No ets un bon comercial de tu mateix?

Ni de mi, ni de ningú, però tothom serveix per al que serveix. Estic més a gust dins el taller que anant pel mig. M'agrada quan vaig a veure amics i quan estic amb gent i xerrar i passar una bona estona, però no per anar a vendre i fer propaganda.

Obra de Tomeu Coll 'Herència'.

Hem destacat la teva relació amb la poesia, explica'ns com va sorgir.

La lectura me va començar apassionar als 19 anys. De més jove, no hi havia manera de llegir. Vaig començar a aficionar-me gràcies a un bon amic, en Pere Joan Martorell i amb ell va ser un dels primers amb qui vàrem fer coses plegats.

I després n'hi ha hagut molts més... Amb en Sebastià Sansó varen fer una feina junts per rompre els murs de silenci, una exposició sobre la memòria històrica. Amb en Pere Joan hem fet dos llibres plegats i després ell ha participat en un catàleg i ho ha fet amb poemes expressament escrits per a ficar dins del pròleg. I després també amb na Laia Malo i na Lucia Pietrelli també hem fet un parell de coses plegats. També amb en Manel Marí. Ha estat molt enriquidor.

Per acabar, què hi ha, a nivell artístic, en l'horitzó d'en Tomeu Coll?

Ja ho he dit qualche vegada, pareix que el somni ha de ser arribar a qualche banda, i ja des principi en una de les primeres entrevistes que em varen fer, vaig respondre que els somnis, a nivell plàstic, ja estaven fets, ja estaven assolits, que era poder fer quadres. A partir d'aquí, com que ja estava assolit el somni, no aspirava a més. La feina que m'agrada era la feina del taller.

Després veure que l'obra ha estat exposada a segons quins espais i segons

quines galeries, segons quins dies especials, és molt reconfortant. Ara mateix estic igual que al principi: l'objectiu és anar al taller i gaudir de fer feina i tenir el cap clar per continuar fent feina, que això és el que em costa més moltes vegades i gaudir de tot això, però no arribar a exposar aquí o allà tot el que he fet fins ara. Estic molt satisfet. I si continuen les exposicions, beníssim.

Obra de Tomeu Coll "A l'inversa".

motorisa

Vos desitja un feliç Dijos Bo 2025

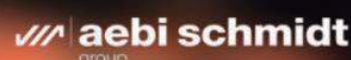

RENAULT TRUCKS

ISUZU

Kubota

Motorisa, S.A.
Avda. 16 de Juliol, 51
07009 Palma
971 902 902

Motorisa Lloguer
Gremi Boters, 11
07009 Palma
971 902 909

ACTIVISME

50 artistes de Mallorca posen el seu art al servei de la solidaritat per Palestina

«La mort de l'empatia humana és un dels primers i més reveladors signes d'una cultura a punt de caure en la barbàrie», Hannah Arendt Gisela Badenes

El divendres 17 d'octubre, la sala U de Sant Domingo, a Inca, va quedar petita per a presentar l'exposició col·lectiva 'Art per Palestina. Entre el mar i el mur'. Es tracta d'una iniciativa de La Guineu de Colors, que vol posar la diversitat i la riquesa de l'art al servei de les causes socials. «Creiem que la creativitat pot ser llum, esperança i força transformadora allà on més es necessita», assenyalen.

L'exposició compta amb la participació de 50 artistes que han cedit generosament una obra cadascun, les quals poden ser adquirides pel públic mitjançant un donatiu. La totalitat dels beneficis es destinen a Metges sense Fronteres, que treballa incansablement per a atendre les víctimes de conflictes arreu del món.

«Que aquesta mostra serveixi per atenuar, encara que sigui mínimament, el sofriment i la desesperació, o per salvar encara que sigui una sola vida. Un petit gra

d'arena a favor de la humanitat, per crear debat i per no oblidar», desitja Aina Ferrer al text de presentació de la iniciativa.

Un clam col·lectiu de solidaritat

És evident que aquesta proposta va molt més enllà de l'organització d'un esdeveniment cultural: és construir un espai compartit on l'art es posa al servei de la solidaritat. «Aquesta mostra no és només un conjunt d'obres penjades a una paret, sinó la suma de moltes voluntats que han decidit que la bellesa pot esdevenir un gest de compromís i d'esperança», explica La Guineu de Colors.

Els creadors d'aquesta iniciativa, Mar Frontera i Vicenç Palmer, varen intuir que l'art podia convertir-se en un clam col·lectiu a favor de Palestina. I junt a la coordinació d'Antoni Rodríguez l'han fet possible.

«Darrere de cada peça hi ha hores de treball, d'assaig, d'angoixa i d'entusiasme; hi ha una mirada única sobre el món, un univers personal i irrepetible. Donar una obra no és un acte menor: és oferir una part íntima i valuosa del propi camí creatiu. Que tots ells hagin acceptat fer-ho sense cap condició i amb entusiasme ens emociona profundament. Encara més si pensem que el fruit d'aquesta generositat tindrà un impacte directe», expliquen.

Els artistes que hi participen són Jaume Adrover 'Poma', Mar Agüera, Josep Alaminos, Tolo Albertí, Paula Arola, Marga Bermejo, Jorge Cabral, Mar Calpena, David Campaner, Rosa Blanca Castell, Adriana Cerecero, Tomeu Coll, Dolors Comas, Lourdes Crespí, Eva (Youbin Chung), Amanda Fortuny, Mar Frontera, Harrything, África Juan, Ivan Lázaro, Andreu Llambies, Antoni Llompart 'Garreta', Joan 'Mariando', Marquet Pasqual, Francina Martín, Catalina Martorell, Xesca Martorell, Frederic Melis, Jerònia Mesquida, Francisca Miquel, Monsún Arte, Marta Murgades, Joan Oliver, Vicenç Palmer, Ferran Pizà, Teresa Ponsetí, Carlos Quintana, Margalida Reus, Monsina Rosselló, Catalina Salas, Concha Sampol, Joan Sastre, Miquel Segura, Jaume Serra, Xavier Trobat, Anna Vallespir, Joan Vallespir, Joan Vich, Marcos Vidal i Barbara Viel.

A més, han comptat amb la implicació de nombroses entitats i col·laboradors, entre els quals la Fundació Es Convent, els Glosadors de Mallorca, Xalest, Jaume de Puntiró, Boca Estudi i els Ajuntaments d'Inca i sa Pobla.

Una inauguració a l'altura de la iniciativa

L'acte de presentació de l'exposició va començar amb el parlament de la regidora de Cultura, Alice Weber, qui va donar les gràcies a La Guineu de Colors per donar-los l'oportunitat d'inaugurar aquest projecte, «que òbviament no es una exposició qualsevol». Weber, visiblement emocionada, va parlar de la implicació de la societat i l'onada de solidaritat que rep el poble palestí: «El que aquí ha nascut és una idea de poder fer una passa, tots i totes. En el nostre dia a dia pensam què podem fer i hi ha persones valentes que aconsegueixen fer alguna cosa, però sempre tenim la sensació que no basta. Ara bé, el fet que tinguem aquesta frustració perquè mai no basta no significa que no puguin néixer idees tan meravelloses com aquesta».

A més, va apuntar que el compromís de tots aquests artistes amb la solidaritat ens dona l'esperança que, com a societat, no tot està perdut: «L'acció és la que fa que altres actuïn. És l'acció del carrer, l'acció de cada paraula que escrivim, l'acció de negar-nos a permetre que aquelles imatges es normalitzin, l'acció de no permetre que existeixi una sola persona que sigui de segona, l'acció de no permetre que ens prenguin per beneïts, que ens diguin mentides, és l'acció de no perdre la nostra humanitat, de continuar lluitant per allò que és veritat i, no per allò que alguns ens volen vendre».

Per la seva banda, el batle d'Inca, Virgilio Moreno, va agrair a La Guineu de Colors la «fantàstica iniciativa» i va destacar que l'èxit de participació és «una mostra més de la solidaritat que hem estat vivint durant els darrers mesos». Sens dubte, es tracta d'una mostra de suport al poble palestí que serveix també per a denunciar el genocidi i que no caigui en l'oblit: «La societat té un paper fonamental, hem d'estar tots ben vigilants perquè no es torni a repetir».

Finalment el batle va voler destacar que l'Ajuntament no deixarà mai de donar suport a totes aquelles iniciatives de col·lectius que «estiguin devora un poble que pateix molt durant moltíssim de temps».

L'art podia convertir-se en un clam col·lectiu a favor de Palestina

La Sala U del Claustre plena a vessar.

Per a acabar els parlaments, Mar Frontera, de La Guineu de Colors, va fer referència al recent anunci d'alto el foc: «Això vol dir que, després de dos anys durant els quals una població de dos milions i mig de persones que viuen confinades a un espai que és més o manco la meitat de Menorca, no se sentiran tant a diari els bombardejos». No obstant això, va assenyalar que «aquesta pau és tràgica i la situació humanitària és devastadora. Està clar que aquest triomf és fruit de la consciència col·lectiva i de la força social».

Frontera va explicar que quan muntaven aquest projecte «varem tenir molt clar que no és una exposició novedosa del tot, perquè l'art denúncia sempre ha existit. Basta pensar amb les obres El jurament dels Horacis, amb La llibertat guiant el poble, o amb Banksy. Quan l'art és denúncia arrodoneix més la seva significació més profunda». No obstant això, va destacar que l'exposició «sí que té una cosa novedosa: pot salvar vides. Unes 500.000 persones pateixen fam aguda, segons l'OMS, són 5.000 els que han patit amputacions, lesions medul·lars o cremades extenses, però només són dos hospitals els que tenen un cert funcionament dins la presó en què s'ha convertit Gaza».

La impulsora del projecte solidari es va tornar a referir al suposat acord de pau orquestrat per Donald Trump: «No podem oblidar que l'accés a l'alimentació i a l'aigua continua controlat pels mateixos països, els Estats Units i Israel, que han estat massacrant la població civil, els periodistes i ja a quinze metges de Metges sense Fronteres perfectament

Assistents a la presentació observant les obres.

identificats amb les seves armilles. És una pau imposada per les dues potències que estan vulnerant els drets humans més fonamentals de manera sistemàtica».

Per això, va assegurar no tenir «molta de fe amb aquesta pau», però sí «amb la societat que d'aquesta manera tan determinada i rotunda ha dit prou a aquesta abominació». Finalment, va agrair la presència a tots els assistents: «La vostra presència parla fort i clar pels qui no poden parlar. Agrair-vos també que sigueu aquí per amor a l'art, però avui també per amor a la vida».

La dimensió cultural de la iniciativa es va veure enriquida per la participació dels Glosadors de Mallorca (Mateu 'Xurí', Maria Magdalena Amengual, Cati Eva Canyelles i Macià Ferrer), que amb la seva intervenció varen dur la força de la tradició oral al cor de l'exposició: «L'art popular és també compromís i resistència. La paraula dita en col·lectiu pot ser una eina poderosa per a expressar emocions i teixir comunitat».

Els quadres varen generar gran interès.

Dijous Bo { 13 de novembre 2025 }

Ajuntament d'Inca

Consulta
el programa